

LEVÉL A SARUTLAN KÁRMELITA VILÁGI RENDHEZ

HÚSZ ÉV KEGYELEM

Kedves testvérek és nővérek a Világi Kármelben: Béke és remény!

Nagy örömmel fordulok ismét hozzátok, testvéreim és nővéreim a világi Kármelben szerte a világon; egy család az úton, akik az Úr hangjára figyelnek történelmünk jelen pillanatában. Ennek a levélnek az apropóját és központi témáját az OCDS Konstitúcióinak húsz éves jubileuma adja. Sokkal több ez, mint egy egyszerű jogi és szervezeti szabályzat, mert emellett magában foglal egy szövetségre hívó programot, amely folyamatosan megújul és frissül.

A kezdetektől, a szentföldi alapítás óta a Kármel a maga lelkiségét Illés próféta szellemiségében, a Boldogságos Szűz Mária jelenlétében és az "obsequium Jesu Christi"-ben (Jézus Krisztus iránti engedelmisségben) határozta meg. A kármelita karizma középpontjában az imádság és a szemlélődés áll, amelyet egységben-közösségben élünk meg. Ez a lelkiség férfiak és nők nemzedékeit inspirálta a világ számos területén; lendületet adva nekik a szentség felé vezető úton, az Istennel való egyesülés keresésében.

De Jézusról nevezett Teréz zsenialitása és tapasztalata, valamint az első Sarutlan Kármelita szerzetes, Keresztes Szent János formálták azt az identitást és karizmát, amely - a Kármel ősi fájában gyökerezve - meghatározza és inspirálja a mai világban élő sarutlan kármeliták életét. És tudjuk, hogy Szent Teréz és Szent János lelkiségének kincse és útjának gazdagsága nem kizárólag csak önmagukra vagy csak a szerzetesekre, testvérekre vagy nővérekre vonatkozik, hanem ez alapvetően egy istentapasztalat és egy közösségben járt imádságos út, amely a világiak, a világban élők számára is megalapoz egy közösségben járt gyönyörű hivatást.

Egy szerzetesi család karizmája nem záródik le és nem merül ki az alapítók által. Sokkal inkább gazdagodik és aktualizálódik folyamatosan az újonnan érkező férfiak és nők tapasztalata által, akik az alapító tapasztalatát elmélyítve, kreatív hűséggel és szolgáló utánpótlás nélkül, a Szentlélek inspirációját befogadva, frissességgel, azt a szenvedélyt, azt a kockázatot és azt a kegyelmet élik meg, amely alapítókat is inspirálta. Ma nagy szükségünk van arra, hogy meghallgassuk egymást, laikusok, nővérek és testvérek, hogy a karizma éljen, és hogy táplálja identitásunkat a jelenlegi történelmi helyzetben. Ne féljünk meghallgatni egymást!

A terézi és kármelita lelkiség gazdagította az egyház életét, és nagyszerű szenteket adott, akik tanúi annak, hogy minden keresztény számára lehetséges mélységében és teljességében megélni az Istennel való barátságot és egyesülést. A II. vatikáni zsinat elismerte, hogy "minden rendű és állapotú Krisztus-hívő meghívást kap a keresztény élet teljességére és a szeretet tökéletességére" (vö. Lumen Gentium, 40). Ti, világi kármeliták az egész világból, számomra ennek a karizmának élő tanúi vagytok, akik Isten jelenlétében éltek, tanúságot téve szeretetéről és irgalmáról.

Ma egy fontos eseményről szeretnénk megemlékezni kármelita családunkban. Húsz évvel ezelőtt, 2003. június 16-án a Megszentelt Élet Intézményeinek és az Apostoli Élet Társaságainak Kongregációja (ma Dikasztérium), miután aprólékosan átdolgozta a világi rend Konstitúcióinak szövegét, jóváhagyta azt, és kijelentette: "Legyen a Sarutlan Kármeliták világi

rendje Konstitúciójának új szövege valóban hatékony eszköz, hogy tagjai a családi, társadalmi, civil és egyházi élet konkrét helyzeteiben egyre inkább megerősíthessék keresztségi megszentelődésüket". (vö. Prot. 228 1-2003. sz. dekrétum). E dekrétumon keresztül Szentanyánk, az Egyház kifejezte, hogy a világi kármelita hivatás valóban a szentség felé vezető út.

A Világi Rend Konstitúciója kifejezésre juttatja azokat az elemeket, amelyeket a hivatás magában foglal. Segítenek a világban élő kármelitának abban, hogy megértse, és maradéktalanul megélje hivatását, azaz szeresse és szolgálja az Egyházat és világunkat. A Konstitúció hét részből áll:

1. Identitás, értékek és elkötelezettség.
2. Jézus Krisztus követése a Terézi Világi Kármelben.
3. Isten megtapasztalásának és a testvéri közösség tanúi.
4. Isten tervének szolgálatában.
5. Máriával, Jézus anyjával együtt.
6. Képzés a Kármel iskolájában.
7. Szervezet és kormányzás.

I. IDENTITÁS, ÉRTÉKEK ÉS ELKÖTELEZETTSÉG

A világi kármeliták a terézi, és kármelita lelkiségben találják meg identitásukat. A középpont, amelyből kiindulva megélhetik szentségre szóló hivatásukat a világban, "a Kármelhegyi Szűzanya és Jézusról nevezett Szent Teréz Rendjének fiai és leányai" (C [=Constitutio OCDS] 1). Ez az identitás átfogja életük minden területét, segíti őket abban, hogy keresztyén és kármelita szemlélettel rendelkezzenek. A világi kármeliták leginkább a Boldogságos Szűz Mária, Szent József, Jézusról nevezett Szent Teréz, Keresztes Szent János és Illés próféta életében és példájában találnak ihletet, és arra kapnak meghívást, hogy Istennel és a testvérekkel, nővérekkel közösségben éljenek. Minden világi kármelita ígéretével arra kötelezi magát, hogy saját kármelita identitásából kiindulva imádságban, egységben és szolgálatban éljen a Rendben, az Egyházban és a világban.

Aloysius Deeney OCD atya az "Üdvözljük a Sarutlan Kármeliták Világi Rendjében" című könyvében azt írja, hogy "ennek az elkötelezettségnek fontos aspektusa a közösségi élet. Annak a személynek, aki az OCDS tagja kíván lenni, képesnek kell lennie közösséget alkotni, a közös cél irányában elkötelezett csoport tagjának lenni, érdeklődést mutatni a többi tag iránt, támogatni az imádságos élet keresését, és képesnek kell lennie arra, hogy másoktól segítséget elfogadjon".

Ez az identitás és ezek az értékek dinamikus és élő örökséget jelentenek, amely minden egyes nappal elmélyül és megújul. Az égő tűzre és élő forrásra utalva, aki nem ég ebben a tűzben, és nem iszik ebből a forrásból minden nap, az elárulja örökségét. A hűség ma, az „itt és most”-t jelenti. A szeretetet nem a kamatokból éljük, és a múlt minden emléke a szeretet mai megvalósításához áll rendelkezésre.

II. JÉZUS KÖVETÉSE A TERÉZI VILÁGI KÁRMELBEN

Jézus meghívása folyamatos: "Jöjj, és kövess engem" (vö. Lk 18;22: Mt 16;24: Mk 1; 17: Lk 9;23). A világi kármelita számára "Krisztus a mi életünk és a keresztény tapasztalat középpontja... [A világi kármeliták] arra hivatottak, hogy a Krisztus-követés követelményeit a Vele való egységben éljék meg, elfogadva az Ő tanításait, és önmagukat teljesen felajánlva Neki." (C 10). Beleszeretni Jézusba, hallgatni az Igéjét, napról napra növekedni a Vele való bensőséges kapcsolatban, magunkévá tenni az ő vágyait és akaratát, vágyakozni arra, hogy napról napra jobban megismerjük őt, és a szeretett tanítványhoz hasonlóan meghallani, hogy mire dobban a szíve. A világban élő kármeliták készek arra, hogy megosszák másokkal az Istentapasztalataikat, tanúságot téve az élő feltámadt Krisztusról, aki képes átalakítani azoknak az életét, akik bíznak benne, akik hagyják, hogy rájuk nézzen és szeresse őket.

III. AZ ISTEN MEGTAPASZTALÁSÁNAK ÉS A TESTVÉRI KÖZÖSSÉG TANÚI

Mindannyian arra vagyunk hivatottak, hogy "menjünk el a világba, és hirdessük az örömhírt" (Mk 16,15). Jézus azért küld minket, hogy hirdessük, hogy "Isten szeretet" (1Jn 4;16), hogy van remény, hogy olyan Istenünk van, aki velünk van, és annyira szeretett minket, hogy az idők teljességében "elküldte nekünk az Ő Fiát" (Gal 4,4). Nem szabad többé félnünk elmondani azt, amit Isten adott nekünk. Az első tanítványoknak nem volt tudományos fokozatuk, az ő iskolájuk az volt, hogy Jézussal éltek, átérték a Húsvét tapasztalatát, és hagyták, hogy a pünkösdi élmény által a Boldogságos Szűz Máriával együtt átalakuljanak. A tanítványok mindegyike a maga adottságaival és gyengeségeivel együtt átalakult Jézus eszközévé a világban.

Mindazonáltal, mielőtt elindulnánk, hogy hirdessük a világnak, hogy ez a szeretet átalakít és gyógyít, mi magunk is elmerülünk egy személyes tapasztalatban, hogy tanúi lehessünk Isten szeretetének, amelyet az ő kegyelme által kaptunk, és bátran és egyszerűen hirdessük a világnak, inkább magával az életünkkel, mint pusztán szavakkal; és csendből és elmélkedésből fakadó szavakkal. Alapvetően fontos az imaélet gondozása és ápolása. "Ez az az idő, amikor egyedül vagyunk Istennel és erősödik a Vele való kapcsolatuk azért, hogy Isten jelenlétének igaz tanúi lehessünk a világban" (C 21). Az imádság, a szemlélődés, a testvériség és az apostoli élet által a világi kármeliták tanúságot tesznek a Jézus Krisztussal való barátságukról és kifejezik elsődleges küldetésüket, ami pedig egy igaz, úton levő és missziós jellegű imádkozó közösséggé válás: "a Terézi Világban Élő Kármel helyi közösségei, az Egyház és a Rend látható jelei, ahol a Terézi karizmának megfelelően megélhető és elősegíthető – egyéni és közösségi szinten – a baráti szeretetkapcsolat kibontakozása Istennel Krisztusban és a Szentlélekben, valamint a testvérekkel és nővérekkel is" (C 24a). Elismerjük, hogy ez az elsődleges küldetésünk és apostolságunk, hogy meg is éljük azt, amit kaptunk. Nem jó a sok szó vagy beszéd, a sok találkozás végtelen szóáradattal, vagy értelmetlen és sokszor ideológiai természetű viták, előre megtervezett megközelítések, ahelyett, hogy alázatos nyitottsággal meghallgatnánk azt, amit Isten akar, egy Lectio Divina által, amely a csendből, és magából az életből születik, és az igazságot keresi, védekező hozzáállás nélkül. A Kármel nem a jól alátámasztott eszmék iskolája, vagy egy már lezárt doktrínáé, hanem az Istentapasztalat és a hála, a kreativitás és a Szentlélekből fakadó lelkesedés iskolája. Amikor az igazságot keresve, ideológiai megközelítésekben mentesen, a megértés vágyával, Isten előtt párbeszédet folytatunk, az igazság magától utat talál valahonnan, ahonnan nem is gondoltuk volna. Az eszméket nem erőltetik, hanem javasolják" - mondta II. János Pál pápa (Találkozó fiatalokkal a madridi Cuatro Vientos légibázison, 2003. május 3.). Ápoljuk a párbeszédet, anélkül, hogy

erőltetnék, és anélkül, hogy félnék, hogy szívünket szóhoz juttassuk; a bizalom légkörét megteremtve, sértettségeket takargató elnémulások nélkül, időt hagyva a valódi meghallgatásra és a közös csendre.

IV. ISTEN TERVÉNEK SZOLGÁLATÁBAN

A világi kármelita hivatásnak missziós dimenziója van. Az Úrral való baráti kapcsolatából fakad a vágy, hogy ezt a tapasztalatot megossza a Renddel, az Egyházzal és az egész világgal: "A világi kármelita hivatása valóban egyházi jellegű" (C 26). Ennek okán, az Egyház szolgálata a hivatásnak alapvető része. Jézusról nevezett Szent Teréz éppen azért alapította a Sarutlan Kármelitákat, hogy segítsék és újjáépítsék az Egyházat a saját valóságából. A világi kármeliták különös figyelmet fordítanak azon helyi egyházmegye szolgálatára, amelyben a közösségük megtalálható. Tagjai elősegítik a püspökkel és az egyházmegyék plébániáival való közösséget. A világi kármelita magával viszi a kármelita karizmat, bárhol is van jelen. Az Orden Seglar del Cárnelo Descalzo: Regla, Constituciones y Comentario" című könyvében Pedro Zubieta atya, OCD kiemeli, hogy "a Világi Rend laikus tagja elkötelezi magát, hogy az evangéliumi szentséget a világban és a laikus ember megfelelő eszközeivel éli: a házastársi és családi szeretet, az evilági javak evangéliumi érzékenységgel való használata, a laikus személyiség közös felelőssége a családban, a társadalomban, az élet kihívásaival, a küzdelmekkel és a mindennapi nehézségekkel való megbirkózás Istenbe vetett bizalommal. Belülről átalakítani a világot, mint az evangéliumi kovász" (2003, 56-57). A Világi Rendhez való tartozás elismerése és a képzés adják az erőt és motivációt a világi kármelitáknak, hogy kitartsanak ("elszántan") az imádságban és az apostoli szolgálatban. Arra hívok mindenkit, hogy legyen kreatív a kármelita lelkiesség továbbadásában. Kölcsönösen együttműködhetünk, sokféle környezetben, ki-ki a maga szerzetesi vagy laikus identitásából, megosztva azt, amink van. Anélkül, hogy félnék attól, hogy nem leszünk alázatosak. A laikusok nem a szerzetesek kis akolitusai, ti a karizma érett hordozói vagytok, hozzáértő tanúk, alázatosak és engedelmesek a Szentlélek irányában, de képesek új kezdeményezésekkel újratерemteni a kármelita lelkiiséget, gyerekes elbizakodottság nélkül, ügyetlen önállósodás nélkül. Mi mindannyian ebben az órában egy karizma csatornáit vagyunk, amely karizmat azért kaptunk, hogy felragyogtassuk azt. Segítsünk egymásnak, hogy szárnyakat adjunk a testvéreinkben jelen lévő karizmának, hogy együtt felismerjük, mit sugall nekünk a Szentlélek. Ne féljünk javaslatokat tenni és meghallgatni, kockázatot vállalni és felismerni, hogy mi az, ami javításra és fejlődésre szorul! Nem önmagunkat hirdetjük!

V. MÁRIÁVAL, JÉZUS ANYJÁVAL

A Kármelita Rendet kezdettől fogva Mária szerető jelenléte kíséri, a Kármelhegyi Boldogasszonyként megnevezve őt. Neki szentelték a Rend legelső templomát, és a Rend hivatalos neve: Kármelhegyi Boldogságos Szűz Mária Testvérei. A Boldogságos Szűz Mária kíséri a világi kármelitákat, és "különös módon van jelen életünkben, ő főleg példaképként jelenik meg előttünk az Úr hűséges hallgatásában és az Ő és mások iránti szolgálatban" (C 4). Ezért a világi kármelita hivatása nem érhető meg Szűz Mária jelenléte nélkül. Ő anya, aki védelmez és gondoskodik, tanító, aki vezet, bátorít és nevel, nővér és barát, aki kísér és ösztönöz egyfajta közösségre. Mária mindig jelen van életünk minden körülményében. Az első kármelitákat már a kezdetekben inspiráló Mária-ikon a Szűz Mária Erzsébetnél tett látogatásának ikonja volt, aki Isten misztériumát a bensejében hordozva, unokatestvére, Erzsébet felé irányul, hogy szolgáljon neki. A szemlélődés tökéletes képe. A világi kármelita

Máriához hasonlóan szemlélődő, "hitbeli zarándok", aki mindent a szívében megőrizve és átelmélkedve (Lk 2;19) megengedi, hogy Isten a maga idejében, a megfelelő pillanatban megvilágosítsa az élet minden egyes eseményét. Mi is szeretnénk felfedezni az élő Istent a történelmi jelenben, közösen megkülönböztetve útjait, és Máriához hasonlóan hallgatva Isten vágyát, hogy országát a földön építse. Ebben az időszakban arra hívok minden világi kármelitát, hogy fedezzük fel újra Mária jelenlétét az életünkben, és újítsuk meg a Rend tapasztalatát és Máriás lelkiségét, hirdessük az ő tiszteletét, és erősítsük meg a mély, világos és kreatív Mária-teológiát, amely elkötelezhet bennünket egy egységes családi projekt mellett és az Ő gyermekei méltóságának gondozásában. Térjünk vissza Máriához, hogy a Kármel megújulhasson. Segítsetek nekem megújítani a Mária-tapasztalatot a Rendben, hogy Ő feltűzhesse életünket, és napról napra egyre inkább formáljon minket gyermekeivé, az Ő Fiában!

VI. KÉPZÉS A KÁRMEL ISKOLÁJÁBAN

Az az elkötelezettség, hogy Jézust jelenvalóvá tegyük a világban, és hogy megosszuk másokkal a vele való barátság személyes tapasztalatát, megköveteli, hogy hiteles imaéletet éljünk, és hogy integrált (emberi, lelki és pszichológiai) képzésben részesüljünk. A képzés a Világi Kármelben lényeges és szükséges dimenzió: "a Világi Rendben a képzés folyamatának legfőbb célja, hogy felkészítse a személyt a Kármel karizmájának és lelkiségének megélésére Krisztus-követésében és a küldetés (misszió) szolgálatában" (C 32).

A világi kármelita képzés különböző időszakai segítik a személyt abban, hogy fokozatosan elmélyítse identitását és hivatását az Egyház és a világ szolgálatára. A képzés alapvető dimenziói az emberi, a keresztyény és a kármelita dimenziók. Ezek által a világi kármelita felkészül arra, hogy Jézus igazi tanítványa legyen, és hogy szolgálja testvéreit a Rendben, az Egyházban és a világban. A képzés első szereplője maga a személy, aki segítséget kap a közösségtől, hogy válaszoljon a Szentlélek sugallataira. A képzés soha nem ér véget. Kölcsönösen neveljük magunkat egyrészt az alázatosságban, amely arra készítet, hogy mindig növekedjünk tovább, valamint a megbízható és érett engedelmisségben, azaz a testvérek és az Egyház figyelmes meghallgatásában. Néha megfigyelhetjük az önelégültség magatartását, vagy az igazság birtoklásának bizonyosságát, ami nem felel meg a terézi szellemiségnek. Szent Teréz egész életében szívesen fogadta a visszajelzéseket és a tanításokat, nem hitte, hogy ő maga az igazság birtokában van, minden nap reszketve kérte a fényt, és folyamatosan imádkozott a Szentlélekért. Ne váljunk a már bejárt út vagy a már meghódított igazságok fundamentalistáivá, legyünk minden nap tanítványai a leglényegesebbnek, boldogan ismerve el, hogy még sok mindent kell tanulnunk és felfedeznünk.

VII. SZERVEZET ÉS KORMÁNYZAT

A világi kármeliták 95 országban vannak jelen. Jogilag a Sarutlan Kármelita Testvérekhez tartoznak, ahol ők jelen vannak, és a "Tanács, amely az elnökből és három tanácsosból, valamint a képzés vezetőjéből áll, képezi a közösség közvetlen vezetőségét. A Tanács elsődleges feladata a közösség tagjainak keresztyény és kármelita képzése" (C 46). A törvényes elöljárók a Rend Generálisa és a Tartományfőnök. A világi Rend mindig keresi a kapcsolatot a tartományukban lévő más OCDS közösségekkel és a kármelita család szerzetes testvéreivel és nővéreivel, tanúságot téve a testvéri közösségről, mert a Rend három ága egy családot alkot (vö. A Karizmatikus Nyilatkozat, 43-44.). A szerzetesi családhoz, valamint a szerzetesi és evangelizáló szellemiséghez hozzátartozik, hogy ne áhítozzunk pozíciókra, és ne törekedjünk mindenáron hatalmi pozíciók megszerzésére. Nem helyénvaló kármelita magatartás azt gondolni, hogy én

vagyok az egyetlen alkalmas személy a közösség vezetésére. Örömmel üdvözlöm a hatalmi pozíciók cseréjének pillanatát, és nem táplálok olyan csoportokat vagy párbeszédet, amelyek pártoskodáshoz vezetnek. A Kármel jelen pillanatában arra kérek mindenkit, hogy dolgozzon azon, hogy felszámolódjon mindaz, ami nem az egységet szolgálja, és ami nem táplálja a közösségen belüli egység dinamikáját. Vizsgáljátok meg minden közösségben a megosztottságból eredő sebeket és töréseket. Isten igazi megtapasztalása egységre vezet benneteket. A Ferenc pápa által említett "lelki világiasság" a közösségért való buzgalomnak álcázva utat találhat a közösségünkbe, amikor megjelenik az önérvényesítés és a nélkülözhetetlenség szindrómája. Törekedjünk olyan környezet kialakítására, melyben megjelenik az egészséges mértékű igény a szabadságra.

A REND, AZ EGYHÁZ ÉS A VILÁG JAVÁRA

A világi kármeliták Konstitúciójának jóváhagyása nemcsak a Világi Rend tagjai számára, hanem a Rend, az Egyház és a világ javára is történt. A terézi kármelita karizma Isten által adott ajándék, amely nem csak a Rendhez tartozóknak szól, hanem arra is, hogy megosszuk az egész világgal. Minden világi kármelita az Evangélium örömhírének hirdetője, és imaéletén és apostoli szolgálatán keresztül megosztja karizmáját és identitását az egész világgal. A Sarutlan Kármelita Világi Rend továbbra is sok olyan férfit és nőt vonz, akik úgy érzik, hogy elhívást kaptak arra, hogy részesei legyenek ennek a nagy családnak, és elkötelezzék magukat, miként Jézusról nevezett Szent Teréz mondja, hogy "a jóról a jobbra haladjanak" (Alapítások K. 29,32), hűségesen saját hivatásukhoz. A Kármelnek ez a gyümölcsözősége nagy öröm számomra és az egész Kármel számára. Lelkesedéssel tölt el és lázba hoz, amikor a Világi Kármel bármelyik közösségét meglátogatom, és látom a Kármelhez tartozásotok örömét és életerejét.

Őszintén kívánom, hogy az Úr továbbra is áldja meg hivatásotokat, Jézus iránti lelkesedéseteket és barátságotokat, imádságotokat és közösségi életeteket, az Egyház és a világ iránti szereteteket és szolgálatotokat, szoros barátságotokat a Boldogságos Szűz Máriával, és hogy Konstitúciótokon keresztül továbbra is a Kármelhegyi Szűz, Tengernek Csillaga és Szent József oltalma alatt járjatok, az "obsequium Jesu Christi"-ben, megdicsőítve Istent életetekben.

Köszönet mindazoknak, akik a Konstitúciók összeállításán munkálkodtak, mindazoknak, akik nap, mint nap megélik azt, és azoknak, akik a jövőben jönnek. Imádkozom minden közösségért. Induljunk el ma a jóról a jobb felé, hálát adva a kapott értékes örökségért.

Mindnyájatoknak, testvéreim, áldás és testvéri ölelés.

2023. augusztus 15.

Miguel Márquez Calle, OCD
Generális